МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

Матеріали
ІІ Міжнародної науково-практичної конференції

“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2024 р.

Київ
2024

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:
Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:
Семенець-Орлова Інна Андріївна — директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;
Каліна Ірина Іванівна — заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:
Дацій Олександр Іванович — завідувач кафедри маркетингу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Братусь Анна Анатоліївна — завідувач кафедри економіки та управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, доц.;
Дмитренко Геннадій Анатолійович — завідувач кафедри управління персоналом та економіки праці ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Скиба Ганна Іванівна — завідувач кафедри обліку і оподаткування Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу, канд. екон. наук, доц.;
Кришталь Галина Олександрівна — завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;
Кривоберець Марина Миколаївна — завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;
Мазур Юлія Володимирівна — декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 11 від 30.10.24)

II Міжнародна науково-практична конференція "Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу": зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2024 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2024. 594 с.

ISBN 978-617-02-0406-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

ISBN 978-617-02-0406-6

© Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2024

Ушакова-Кирпач Ірина Михайлівна,
Миколенко Лілія Олександрівна
Впровадження хмарних технологій в розвиток бізнес-середовища 519

Федоренко Наталія Олегівна
Фірмовий стиль як ключовий засіб формування іміджу
індустрії гостинності 522

Федоренко Олег Сергійович, Ольшевський Максим Сергійович
Основні напрямки регулювання міжнародного та державного
надання якості туристичних послуг 525

Фірстенко Олександр Володимирович
Інформаційно-комунікаційне забезпечення стратегічного управління
персоналом 528

Холявко Михайло Миколайович,
Крахмальова Тетяна Андріївна
Роль цифрових технологій в управлінні туристичними підприємствами
під час кризи 530

Худолій Юлія Сергіївна
Оцінювання впливу використання фінансових технологій
на показники розвитку банківської системи України 532

Цимбалюк Ганна Сергіївна
Особливості використання інноваційних технологій
в управлінській діяльності 536

Ципляк Павло Сергійович
Оскарження фраудаторних дій боржника за законодавством
України та США: загальний огляд 538

Цімошинська Оксана Валентинівна,
Саржинський Сергій Анатолійович
Податковий менеджмент у системі адміністрування податків 541

Цімошинська Оксана Валентинівна,
Хіміч Св'ятослав Володимирович
Фінансова система України 543

Цімошинська Оксана Валентинівна, Шишов Сергій Анатолійович
Перспективи збільшення фінансової підтримки
інноваційної діяльності 546

Чабанюк Одарка Михайлівна, Кузьмінська Катерина Іванівна
Digital-інструменти у виплаті та депонуванні заробітної плати 549

Чапук Евеліна Олегівна
Digital-інструменти в економіці 552

Червінська Любов Петрівна, Червінська Тетяна Михайлівна
Трансформація систем менеджменту в умовах цифровізації 555

ЦІМОШИНСЬКА Оксана Валентинівна
канд. екон. наук, доцент
Міжрегіональної Академії управління персоналом

ШИШОВ Сергій Анатолійович
здобувач третього (аспірантського) рівня вищої освіти,
Міжрегіональної Академії управління персоналом

ПЕРСПЕКТИВИ ЗБІЛЬШЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Глобалізація змушує підприємства бути конкурентоспроможними на міжнародному рівні. Конкурентоспроможною вважається підприємство, яка виробляє конкурентоспроможну продукцію та активно впроваджує інновації у всіх її формах. Підприємства повинні мати адекватні капітальні ресурси, особливо інтелектуальний капітал і новітні технології, а також відповідну фінансову підтримку. Поява Інтернету дала новий поштовх розвитку конкуренції та джерел формування капіталу.

Фінансове забезпечення інноваційної діяльності промислових підприємств можна визначити як сукупність економічних відносин, що виникають між суб'єктами інноваційної діяльності щодо пошуку, залучення та ефективного використання фінансових ресурсів з метою досягнення економічного ефекту з використанням організаційно-управлінських принципів і методів. та форми впливу цих ресурсів на інноваційну діяльність[1]. Фінансова підтримка промислових підприємств може здійснюватися у трьох формах: самофінансування, кредитування, зовнішнє фінансування. З метою максимізації прибутку та забезпечення оптимального балансу на практиці одночасно використовуються різні форми фінансового забезпечення.

При цьому підприємства повинні активно використовувати такі форми фінансування, як краудфандинг і краудсорсинг. Збільшення продажів персональних комп'ютерів та інших цифрових пристроїв, а також збільшення частки пристроїв, підключених до Інтернету, значно знизили витрати на залучення учасників в Інтернет-спільноти, включаючи витрати на пошук і обробку ідей. Це дозволило інтенсифікувати краудсорсинг, який лежить на перетині двох явищ, які набувають все більшого поширення в сучасній економіці: корпоративної соціалізації та відкритих інновацій.

Як економічну категорію термін "краудсорсинг" був запропонований у 2006 році Джеффом Хоу, який визначив його як "процес, за допомогою якого підприємство передає певні функції, раніше покладені на співробітників і аутсорсингові підприємства та постачальників, у невизначене місце "кількість осіб" у форматі відкритого запиту"[2]. Загалом, краудсорсинг — це процес організації можливості використання знань, ідей та інтелектуальних зді-

бностей певної групи людей для вирішення поставлених завдань на платній чи безоплатній основі [3].

Перевагою краудсорсингу є те, що його впровадження у підприємстві дозволяє ефективніше використовувати наявні ресурси порівняно з традиційними підприємствами. Вітчизняним підприємством рекомендовано активно використовувати можливості краудсорсингу для підвищення конкурентоспроможності та прибутковості. Для цього потрібна активна комунікація з потенційними та реальними споживачами через власні сайти та сторінки в соціальних мережах.

Підтримка підприємств на регіональному рівні через дорадчі та фінансові центри може надати потенційним інвесторам вищий рівень інформації про потребу у джерелах фінансування інноваційної діяльності порівняно з можливостями окремих підприємств.

Окремим напрямком зростання інноваційної діяльності може стати формування регіональних кластерів. Формування системи постійного вдосконалення технологічних і виробничих процесів сприяє зниженню витрат на виробництво продукції або надання послуг, підвищенню ступеня відповідності характеристик і функцій товарів очікуванням споживачів і підвищенню конкурентоспроможності підприємств кластера.

Керівництво також має приділяти пильну увагу інтелектуальному капіталу, який, по суті, є нематеріальним активом і складовою гудвілу, який за умови вмілого управління може призвести до значного збільшення доходів, прибутків і, зрештою, конкурентоспроможності та ринкової вартості підприємства. може призвести до підприємства [4].

Особливої уваги заслуговує фінансування інноваційних енергозберігаючих проектів. Питання енергозбереження актуальне на всіх рівнях, як в Україні, так і за кордоном. Фінансування витрат на скорочення споживання енергоресурсів може здійснюватися як за рахунок власних коштів підприємств, так і за рахунок використання державних цільових програм, коштів міжнародних інвесторів та організацій.

Ще одним напрямом удосконалення фінансового забезпечення інноваційної діяльності слід вважати венчурне фінансування. Розвиток венчурного фінансування як самостійного бізнесу спостерігається в США з кінця 1950-х років і в різноманітності його форм у 1960–1980-х роках XX століття. Перший венчурний фонд, заснований у США в 1961 р., вклав у нове виробництво лише 3 млн дол., а через кілька років повернув інвесторам близько 90 млн дол.

У працях західних вчених більшість джерел розглядають венчурний капітал як інвестиції у новостворені підприємства, які не мають належної фінансової підтримки. Венчурний капітал — це інвестиція в нову, щойно засновану компанію з привабливими перспективами зростання, яка не має доступу до фондового ринку.

Венчурний капітал — це ресурси, інвестовані в підприємства, які здійснюють інноваційну діяльність і, як правило, не мають доступу до традиційних джерел капіталу. Водночас венчурний капітал — це використання як матері-

альних, так і насамперед інтелектуальних ресурсів, оскільки без відповідного інтелектуального забезпечення не може бути й мови про інновації та інноваційну діяльність. Тобто венчурний капітал — це по суті сукупність фінансових та інтелектуальних ресурсів, яка, незважаючи на високу ризикованість, дає можливість отримати високий прибуток при ефективному здійсненні інноваційної діяльності.

Ризикове фінансування підходить не тільки для малих, а й для середніх і великих підприємств. Венчурний капітал створює можливості для пожвавлення інноваційної діяльності. Крім того, сьогодні ризикове фінансування доцільно використовувати не тільки в сфері малого бізнесу, а й у середніх і великих підприємствах. Для цього необхідно налагодити тісні контакти та залучити венчурних капіталістів у сферу наукової співпраці між підприємствами та університетами. Пожвавлення зростання обсягів венчурного капіталу може ініціювати держава, насамперед, шляхом більш надійних гарантій і створення сприятливих умов для венчурних капіталістів.

Отже, це означає, що вітчизняні підприємства мають перспективу кращого фінансового забезпечення інноваційної діяльності навіть за рахунок власних резервів.

Література

1. *Єпіфанова І. Ю.* Власний капітал у системі фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств. 2016. № 3.С. 239–244.
2. *Хау Дж.* Підйом краудсорсингу. *Wired Magazine*. 2016. Т. 14. Вип. 6. С. 1–4.
3. *Джеджула В. В.* Краудсорсинг як частина інтелектуального капіталу підприємства. *Поліський науковий вісник*. № 2 (14). Ч. 2. С. 39–47.
4. *Джеджула В. В.* Інтелектуальний капітал як фактор ефективності інноваційної діяльності. *Вісник Хмельницького національного ун-ту*. Економіка. 2017. № 4. С. 158–161.